

(2)
DUA-I.6721.1.32.2023

PODSUMOWANIE i UZASADNIENIE

do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku w rejonie ulic Gen. W. Andersa i Bitwy Białostockiej, uchwalonego uchwałą Nr VIII/118/24 Rady Miasta Białystok z dnia 21 listopada 2024 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z 26 listopada 2024 r. poz. 5267), wynikające z art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 poz. 1112).

I. Uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu (uchwalonego planu) w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia terenu objętego planem) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne, a także cel i geograficzny zasięg planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji dokumentu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów. Ścisła współpraca zespołów autorskich sporządzających projekt planu i prognozę oddziaływania na środowisko pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych dla środowiska rozwiązań planistycznych, czego wynikiem był ostateczny dokument poddany procedurze planistycznej i strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, a w efekcie przyjęty przez Radę Miasta Białystok.

II. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku w rejonie ulic Gen. W. Andersa i Bitwy Białostockiej obejmuje obszar o powierzchni około 13,6 ha, ograniczony ul. Gen. W. Andersa oraz działkami nr ewid. gr.: 190/44, 190/45, od 188/15 do 188/19, 188/23, 201, od 194 do 198, 191, 192/2 i 192/1, obręb 13.

Na przedmiotowym obszarze obowiązywały dotychczas ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku (rejon ul. Gen. W. Andersa i ul. S. Batorego), uchwalonego uchwałą Nr II/10/18 Rady Miasta Białystok z dnia 29 listopada 2018 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynikała przede wszystkim z konieczności zapewnienia dodatkowej obsługi komunikacyjnej do planowanej w głębi terenu inwestycji miejskiej – basenu (obszar położony poza terenem opracowania). Przeprowadzone analizy podczas opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie przylegającym wykazały potrzebę wprowadzenia uzupełniających rozwiązań komunikacyjnych.

Ustalenia planu utrzymują główne przeznaczenie terenów pod zabudowę usługową, w tym tereny rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², zabudowę produkcyjną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi. Przekształceniu uległ istniejący układ drogowy poprzez zaprojektowanie ulicy od skrzyżowania ulic Bitwy Białostockiej i Gen. W. Andersa, w kierunku północnym,

prowadząc ją po wschodniej granicy obszaru planu. Wprowadzone rozwiązania pozwolą na sprawne skomunikowanie terenu planowanej lokalizacji basenu miejskiego z pozostałym terenem miasta. Ponadto poszerzono drogę gminną wzdłuż terenów produkcyjnych, oznaczoną symbolem 2KDL. Jednocześnie została przeprowadzona analiza dotycząca zmniejszenia możliwości zabudowy działek ze względu na wydzielenie ich części pod wprowadzony układ komunikacyjny. Dostosowano zapisy dotyczące ustaleń szczegółowych poszczególnych elementów zagospodarowania oraz zasad zabudowy i zagospodarowania terenów, uwzględniając w planie korektę wskaźników i parametrów zabudowy w taki sposób, by pomimo zmniejszenia terenu poprzez planowaną drogę możliwości inwestycyjne były nie mniejsze niż zakładał obowiązujący wcześniej plan. Określono maksymalny wskaźnik udziału powierzchni zabudowy w przedziale od 60% do 70%. Minimalny wskaźnik udziału powierzchni biologicznie czynnej określono w przedziale od 10% do 15%. Określono także maksymalną wysokość zabudowy do 12 m w pasie przy ul. Gen. W. Andersa i do 25 m w głębi terenu. Na wydzielonym fragmencie terenu z istniejącą dominantą przestrzenną wysokość zabudowy ustalono do 43 m. Określono też wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy dla terenów przeznaczonych pod zabudowę od 0 do 3,0.

Na załączniku graficznym do „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonym uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. i zmienionym uchwałą Nr LXXVII/1079/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 grudnia 2023 r., obszar objęty planem oznaczony jest jako AG – tereny aktywności gospodarczej wchodzące w skład terenów urbanizacji. Teren ten jest także obszarem rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Na terenach aktywności gospodarczej AG funkcja podstawowa to zabudowa produkcyjna, magazynowo-składowa, parki technologiczne oraz centra wystawiennicze, a także usługi z zakresu usług rynkowych. Funkcje uzupełniające w obszarach zabudowy AG to m.in.: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych, tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacji i istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach. Na terenach produkcyjnych istnieje możliwość rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW.

W opracowaniu ekofizjograficznym analizowany obszar został zakwalifikowany jako tereny inwestycyjne o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy z kształtującym się poziomem wód gruntowych na poziomie 6-10 m p.p.t., zaś w części środkowej od 10 do 20 m p.p.t. Jednocześnie należy zaznaczyć, że poziom wód gruntowych może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych. W przestrzeniach między budynkami występują fragmenty zieleni towarzyszącej zabudowie i komunikacyjnej (powierzchnia trawiasta z drzewami) uzupełniające system przyrodniczy miasta. Do obszarów potencjalnych konfliktów i zagrożeń należą tereny produkcyjne i przemysłowe. Fragment przebiegającej doliny rzecznej, preferowany jest do urządzania zieleni miejskiej. Jednak w obecnym stanie zagospodarowania, ta odnoga doliny została zniekształcona, poprzez utwardzenie, powstanie zakładów produkcyjnych utraciła swoje zdolności migracyjne.

Przystępując do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zadbano by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie ludzi w strefie miejskiej.

Przeznaczenie tego terenu pod zabudowę zostało już przesądzone w dotychczas obowiązującym na tym terenie planie. W planie ustalono rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko.

W zakresie kształtowania zieleni na terenie objętym planem ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne. Również pasy drogowe ulic powinny zostać zagospodarowane zielenią z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych. Zieleń ma kluczowe znaczenie zarówno dla poprawy klimatu miast, gospodarki wodnej i jakości powietrza, ale również dla jakości życia i zdrowia mieszkańców oraz różnorodności biologicznej. Obecność drzew w miastach daje same korzyści. Dbają o nasze zdrowie psychiczne i fizyczne, walczą ze zmianami klimatu, redukując miejskie wyspy ciepła oraz zatrzymują wodę opadową i obniżają spływy powierzchniowe do kanalizacji i cieków wodnych.

W zakresie zagospodarowania parkingów (nie dotyczy parkingów podziemnych, wielopoziomowych i w drogach), z wyłączeniem wydzielenia wewnętrznego „A” na terenie 1U-UW-P, ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 20 miejsc postojowych. Ustalono również lokalizację zieleni (np. w formie trawników lub krzewów) oddziałającej rzędy miejsc postojowych od siebie lub rozdzielających miejsca postojowe na grupy liczące maksimum 20 stanowisk. Łączna powierzchnia zieleni w granicach jednego parkingu to minimum 10% powierzchni parkingu. Dopuszczono także lokalizację zieleni i drzew po obrysie parkingu. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień.

Ustalenia określające minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, uzyskanie wolnych od uszczelnienia powierzchni biologicznie czynnych, pozwala na utrzymanie niewielkich powierzchniowo terenów, w obrębie których możliwe będzie utrzymanie procesów infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W planie ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę. Dopuszczono także zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych oraz korzystanie z własnych ujęć wody. Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych.

Dla zapewnienia możliwości właściwego gospodarowania wytworzonymi na obszarze opracowania ściekami ustalono ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzania ścieków komunalnych. Ograniczeniu możliwości wystąpienia szczególnie niekorzystnych zmian w zakresie stanu lokalnych zasobów podziemnych służyć będzie respektowanie wprowadzonych do mpzp zapisów, dotyczących sposobu zagospodarowania wód opadowych i roztopowych. Ustalenia planu przewidują odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do gruntu, przy wykorzystaniu systemów retencji wody oraz rzekę Białą, zlokalizowaną poza granicami planu, za pośrednictwem sieci

kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów. Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

W celu uniknięcia lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych wzdłuż ulicy Gen. W. Andersa (poza granicami planu) oraz z istniejących i projektowanych sieci ciepłowniczych w sąsiadujących ulicach. Dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii oraz indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych.

Nie przewiduje się, by zamierzenia określone w planie miejscowym wpłynęły na zmiany klimatu.

Odnosząc się do hałasu, w przypadku lokalizacji budynków usługowych z zakresu edukacji, usług zdrowia i pomocy społecznej ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów. Dodatkowo na całym obszarze objętym planem wyklucza się przeznaczenie pod teren gospodarowania odpadami, m.in. działalność polegającą na zbieraniu, przetwarzaniu, odzysku oraz magazynowaniu i składowaniu odpadów.

W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi.

III. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione opinie właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58

Projekt planu uzyskał pozytywne opinie:

- 1) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku:
WPN.410.1.34.2024.AR z dnia 13.09.2024 r.;
- 2) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białymstoku:
NZ.0522.44.2024 z dnia 05.09.2024 r. i 10.09.2024 r.

Projekt zaopiniowany przez ww. organy był poddany dalszej procedurze planistycznej i strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

IV. Informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione zgłoszone wnioski i uwagi

W celu zapewnienia udziału społecznego w opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku w rejonie ulic Gen. W. Andersa i Bitwy Białostockiej:

1. Ogłoszono o przystąpieniu do jego sporządzenia:

- 1) ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – ukazało się w dniu 13.04.2023 r.;
- 2) obwieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku – zamieszczone w dniach: 13.04.2023 r. do 04.05.2023 r.;
- 3) obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Białymstoku – zamieszczone w dniu 13.04.2023 r.

W przewidzianym ustawowo terminie (do dnia 04.05.2023 r.) wpłynęły 2 pisma zawierające 20 wniosków od zainteresowanych stron, które zostały rozpatrzone Zarządzeniem Nr 844/24 Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 22 lipca 2024 r. Uwzględniono 6 wniosków, 11 wniosków nie uwzględniono, a 3 wnioski uznano za bezprzedmiotowe. Do projektu planu wpłynęły również 3 wnioski od instytucji opiniujących i uzgadniających, nie podlegające formalnemu rozpatrzeniu, które wzięto pod uwagę przy sporządzaniu planu.

Projekt planu wraz prognozą oddziaływania na środowisko wyłożono do publicznego wglądu:

- 1) ogłoszenie w wydaniu lokalnym „Gazety Wyborczej” – ukazało się w dniu 04.09.2024 r.;
- 2) obwieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Białymstoku zamieszczono w dniach: 04.09.2024 r. do 15.10.2024 r.;
- 3) obwieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej – zamieszczone w dniu 04.09.2024 r.

2. Informację o projekcie planu i prognozie w ogólnodostępnym wykazie danych o środowisku (EKOPORTAL-BIP) zamieszczono w dniu 03.09.2024 r.

Do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu od 11 września do 1 października 2024 r. w przewidzianym ustawowo terminie do 15 października 2024 r. wpłynęły 2 pisma z 5 uwagami. 3 uwagi zostały uwzględnione, a nie uwzględniono 2 uwag. Uwzględnione uwagi dotyczyły: możliwości lokalizacji konstrukcji wsporczych pod panele fotowoltaiczne nad miejscami postojowymi („carport”), pomiędzy linią rozgraniczającą drogi o symbolu 1KDD a nieprzekraczalną linią zabudowy na terenie 1U-UW-P, a także poprowadzenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od strony drogi 1KDL w odległości 5 m od linii rozgraniczającej oraz zmniejszenia wskaźnika udziału powierzchni biologicznie czynnej do minimum 10% w wydzieleniu wewnętrznym „C” terenu 1U-UW-P. W związku z uwzględnieniem uwag skorygowano w niewielkim zakresie tekst planu, a na rysunku nieprzekraczalne linie zabudowy zlokalizowano w odległości 5 m od drogi 1KDL na części terenów, gdzie odległość wynosiła dotychczas 7 m. Projekt planu po uwzględnieniu uwag nie wymagał ponowienia procedury planistycznej ze względu na bardzo ograniczony zakres zmian, przyjęte uwagi nie naruszały też interesów osób trzecich, dlatego też nie wymagały ponownego wyłożenia dokumentu do publicznego wglądu.

Nie uwzględniono uwag dotyczących:

- 1) zmiany przebiegu linii wydzielen wewnątrznych „A”, „B” i „C” na terenie 1U-UW-P z uwzględnieniem aktualnych granic nieruchomości i własności poprzez włączenie działek nr ewid. gr. 189/42, 189/56, 189/58, 189/59 oraz fragmentów działek nr ewid. gr. 189/44, 189/45 i 559/4 ob. 13, do wydzielenia wewnętrznego „C”;
- 2) zmniejszenia wskaźnika udziału powierzchni biologicznie czynnej do minimum 10 % na obszarze działek nr ewid. gr. 189/42, 189/45 189/56, 189/59 oraz fragmentów działek

nr ewid. gr. 189/44, 189/58 i 559/4 w ramach wydzielenia wewnętrznego „A” na terenie 1U-UW-P.

Przyjęto następującą argumentację nieuwzględnienia uwag.

Ad. pkt 1

Dla całego terenu 1U-UW-P określono jednakowe parametry i wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu: udział powierzchni zabudowy – maksimum 70%, wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy – maksimum 3,0, udział powierzchni biologicznie czynnej – minimum 15%, z wyłączeniem ustalonej maksymalnej wysokości zabudowy, będącej jedynym wskaźnikiem różniącym zapisy dotyczące wydzielenia wewnętrznego „C” i reszty terenu 1U-UW-P.

Zgodnie ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” maksymalna wysokość zabudowy na obszarze planu powinna wynosić 25 m. „W wyjątkowych przypadkach (takich jak np. istniejące budynki wysokie, ustalenia obowiązujących planów miejscowych, wymagania technologiczne) można przekroczyć ww. wartości graniczne, pod warunkiem wykluczenia negatywnych skutków dla sylwety miasta lub widoków chronionych.”. Obszar przedmiotowego wydzielenia wewnętrznego „C” oraz obowiązująca na nim maksymalna wysokość zabudowy do 43 m zostały określone w planie obowiązującym z uwagi na parametry budynku istniejącego, ustalając możliwość jego rozbudowy, przebudowy lub modernizacji. Powiększenie wydzielenia wewnętrznego „C” dopuściłoby lokalizację dominant przestrzennych na większym obszarze, co nie ma uzasadnienia w kontekście zgodności ze studium. Przy sporządzaniu planu obowiązującego zostało zastosowane stopniowanie wysokości zabudowy – począwszy od najniższej na terenach położonych bezpośrednio przy ul. Gen. W. Andersa, do wyższej na terenach położonych w głębi terenu. Obszar planu obejmuje niewielki fragment i jego ustalenia powinny być spójne z terenami sąsiadującymi.

W związku z powyższym utrzymano parametry wynikające z wcześniej obowiązującego planu.

Jednocześnie skorygowano przebieg linii wydzielenia wewnętrznego „C” w taki sposób, by pokrywała się z zachodnimi granicami działek nr ewid. gr.189/44 i 189/58.

Ad. pkt 2

Obszar objęty planem stanowi część kompleksu obszarów produkcyjno-usługowych północnej części miasta, na którym obowiązywał wcześniej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku (rejon ul. Gen. W. Andersa i ul. S. Batorego) – uchwała nr II/10/18 Rady Miasta Białystok z dnia 29 listopada 2018 r. Teren jest położony w sąsiedztwie istniejącego Lasu Pietrasze. Obowiązujący plan miejscowy sporządzony został z uwzględnieniem m.in. uwarunkowań środowiskowych i zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, poprzez zachowanie odpowiednich proporcji przy gospodarowaniu zasobami środowiska. W związku z tym na obszarze obowiązującego planu ukształtowane zostały maksymalne wskaźniki i parametry zabudowy oraz zagospodarowania terenów (tj. powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy, wysokości budynków) z uwzględnieniem ukształtowania terenu, uwarunkowań ekofizjograficznych, istniejącego zagospodarowania oraz położenia obszarów w sąsiedztwie istniejącego kompleksu leśnego. Zostało zastosowane stopniowanie wskaźników i parametrów kształtowania zabudowy – począwszy od najwyższych na terenach położonych przy ul. Gen. W. Andersa, do niższych na terenach położonych w sąsiedztwie istniejącego kompleksu leśnego. Obszar planu obejmuje niewielki fragment i jego ustalenia powinny być

spójne z terenami sąsiadującymi, dlatego też wskaźnik terenu biologicznie czynnego pozostał na dotychczasowym poziomie dla całego terenu, a jedynie skorygowano ten parametr w niewielkim zakresie w odniesieniu do zainwestowanego terenu.

Tereny biologicznie czynne w miastach przyczyniają się do zwiększenia powierzchni terenów zieleni, rozwoju małej retencji, ograniczenia efektów tzw. miejskich wysp ciepła, poprawy jakości powietrza, rozwoju bioróżnorodności oraz wsparcia procesów napowietrzania i wentylacji miasta. Należy podkreślić, że przestrzeń kształtowana jest nie tylko poprzez czynnik ekonomiczny. Jednym z podstawowych elementów planowania jest zasada zrównoważonego rozwoju, której celem jest zaspokojenie potrzeb społeczności przy jednoczesnym zachowaniu znaczenia środowiska przyrodniczego. Powierzchnie takie można realizować m.in. na terenie z nawierzchnią ziemną, a także na powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią. Wskazana wartość minimum 15% powierzchni biologicznie czynnej jest optymalnym rozwiązaniem biorąc pod uwagę charakter zabudowy, przede wszystkim znaczący współczynnik powierzchni utwardzonych. Z uwagi na powyższe, zmniejszenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej nie było zasadne.

Zmniejszenie powierzchni działek na rzecz projektowanej drogi zostało zrekompensowane poprzez zwiększenie wskaźnika udziału powierzchni zabudowy do maksimum 70% oraz zwiększenie wskaźnika nadziemnej intensywności zabudowy do maksimum 3,0.

W dniu 21 listopada 2024 r. Rada Miasta Białystok podjęła uchwałę Nr VIII/118/24 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku w rejonie ulic Gen. W. Andersa i Bitwy Białostockiej.

V. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko nie przeprowadzono, ponieważ nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Jaroszkówka w Białymstoku w rejonie ulic Gen. W. Andersa i Bitwy Białostockiej.

VI. Metody i częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji ustaleń planu

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu przyjętego zagospodarowania m.in. na tle morfologicznej doliny rzecznej, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218, terenów szczególnego zagrożenia powodzią, istniejących obszarów objętych prawną formą ochrony przyrody i terenów proponowanych do jej ustanowienia, gruntów rolnych i leśnych, terenów zieleni urządzonej, w szczególności ogrodów działkowych oraz ogólnodostępnych parków. Ponadto wykazane zostaną zmiany w infrastrukturze komunikacyjnej i technicznej ważne z punktu widzenia realizacji planów przekładające się na jakość życia mieszkańców oraz poprawę jakości środowiska i adaptacji miasta do zmian klimatu. Do ww. analizy zostaną wykorzystane ortofotomapy Białegostoku, mapy ewidencji gruntów i budynków oraz inne dostępne opracowania z zakresu wspomnianych zagadnień.

ZASTĄPCA PREZYDENTA MIASTA
Rafał Rudnicki